

εἰς τοῦτο, ἤμην λίαν εὐτυχής. Αἴφνης ἠκούσαμεν διαπεραστικὴν φωνὴν ἔξωθεν καὶ ἠτενίσσαμεν ἀλλήλους μετ' ἀγωνίας· ἡ δύναμις τῆς φωνῆς ταύτης ἀπεδείκνυεν ὅτι δὲν ἦτο ἄνθρωπος ὁ ἐκβαλὼν αὐτήν· οὐδὲν ζῶον ἐγνώριζον ἔχον τοιαύτην. Ἐπαυσε μετ' ὀλίγον, ἀλλὰ τὸ τρομερὸν παρόπιον, ὅπερ περιεῖχε, διέμεινεν ἐπὶ πολὺ ἔτι εἰς τὸ βάθος τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ὁ Ῥόσκος εἶπε τότε : « Ἡ τρομερὰ αὕτη φωνὴ ἀγγέλλει ἡμῖν, Κύριε, τὸν θάνατον τοῦ εὐνοουμένου ὑμῶν Ἰππου· ἠκούσα πολλάκις τὴν φωνὴν ταύτην εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης· ἀνῆκει εἰς τοὺς νέους καὶ ἰσχυροὺς ἐκείνους Ἰππους, οἵτινες παλαίουσι μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς μετ' ἀντικούστου προσπαθείας κατὰ τοῦ θανάτου· στοιχηματίζω ὅτι ἡ φοβρὰς ὑπέφερον ὀλιγώτερον· ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὰ ἀθλια ζῶα ἐγένοντο βορὰ τῶν λύκων, οἵτινες εἶνε ἀκόμη ἀπασχολημένοι εἰς αὐτὰ καὶ τούτου ἕνεκα ἀφίνωσιν ἡμῖν μίαν στιγμὴν ἀναπαύσεως· ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπανέλθωσι μᾶλλον πειναλέοι καὶ μᾶλλον αἰμοδόροι ἢ πρότερον ».

Ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν· ἐπανήρχισαν τὰς κατὰ τῆς καλύβης προσβολὰς τῶν ἠδυνήθημεν μάλιστα νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ μανία τῶν εἶχεν ἀυξήσει, διότι προσεπέθησαν ν' ἀναρριχηθῶσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ὅπως φθάσωσιν εἰς τὴν στέγην.

Εὐρισκόμεθα ἐν φοβερᾷ προσδοκίᾳ, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὴν ὀπὴν τῆς στέγης. Ὅταν βεῦμα ἀέρος ἀπεμάκρυνε τὸν καπνόν, ἠδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὸν ἐξ ἀστέρων ἀλύποντα οὐρανόν. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ θαλαμηπόλος ἔπεσεν ἀκίσητος δεικνύουσα τὴν ὀπὴν.

Τὰ βλέμματα ἡμῶν συνήντησαν ἐκεῖ τρομερὰν ἐμφάνισιν· τέσσαρες κεφαλὰς λύκων μετὰ τῶν ἐξ αἵματος ἀρριζουσῶν ἔτι γλωσσῶν τῶν. Διὰ τοῦ καπνοῦ αἱ φοικώδεις αὗται κεφαλαὶ ἐμοιάζον ὡς δαίμονες τῆς κολάσεως, ὡς τέρατα μυθώδη. Μόνον ὁ Ῥόσκος διετήρησε τὴν ἐτοιμότητά τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· ἐξέβη ἐν δέμα φρυγάνων εἰς τὴν φλόγα καὶ εἶπεν· « Οὐδὲν ἔχρωμεν νὰ φοβηθῶμεν ἀπ' αὐτῶν· φοβοῦνται τὸ πῦρ· εἶναι τετυρωμένοι ὑπ' αὐτοῦ καὶ δὲν βλέπουσιν ἡμᾶς ». Ἄλλ' αἴφνης φοβερὸς κρότος ἠκούσθη· τρία τῶν θηρίων ἐγένοντο ἄφρατα, καθ'